

Motion till riksdagen 2005/06: MJ263

av **Ragnwi Marcelind (kd)** och **Hans Backman (fp)**

Skydds jakt på rovdjur

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen begär att regeringen återkommer med ett lagförslag som tillåter skydds jakt på rovdjur inom ett avstånd av 200 m från bostadshus samt inom inhägnad betesmark och vilthägn om hot mot människor eller tamdjur föreligger.

Motivering

För några år sedan startade Dalaupproret med en namninsamling mot statens rovdjurspolitik. Upproret startades av jägare men anser sig också företräda andra boende på landsbygden som känner sin livskvalitet hotad. Upproret har också nått Gävleborgs län där fler händelser under den senaste tiden lett till en stark ilska och frustration både bland jägare och befolkning mot den förda rovdjurspolitiken.

De flesta svenskar anser, med största sannolikhet, att det är en tillgång att ha vilda rovdjur i naturen, men att det också ligger en konflikt i detsamma. Det finns starka motsättningar gällande synen på rovdjur mellan naturvård, jordbruk, skogsbruk, fåbodbruk, rennäring, jakt och vildmarksturism. Många känner ett starkt engagemang för rovdjurens plats i den svenska faunan medan andra ser det som nödvändigt att hitta sätt att reglera ökningen av rovdjuren så att de inte inkräktar på människors försörjning eller på möjligheterna att röra sig tryggt i naturen. Synen på huruvida det ska vara tillåtet att skjuta rovdjur ser också olika ut hos befolkningen i exempelvis stad och landsbygd.

De som bor i delar av Sverige som har rovdjur, exempelvis Gävleborgs län, känner sig ofta överkörda av den förda politiken. De upplever att politikerna på rikspanet inte tar deras situation på allvar. Det som framför allt upprör befolkningen på landsbygden är när rovdjurstrycket på just den egna orten upplevs vara för stort och när rätten att skydda sig mot vargen eller björnen känns otillräcklig. Därför är det viktigt att politiker hittar lösningar för rovdjurspolitiken som skapar ömsesidig respekt mellan dessa synsätt.

Fel! Okänt namn på

Utfallet i några färskas rättsprocesser visar att det finns behov av förtydligande gällande när man får skjuta en varg. I Dalsland dömdes en bonde till att avtjäna ett halvår i fängelse för att ha skjutit en varg som upprepade gånger angripit hans egna och en grannes tamdjur. Domstolen ansåg att det hade gått för lång tid emellan det senaste angreppet och det dödande skottet. Domen mot bonden i Dalsland visar på en centralmakt som fullständigt tappat den enskilde människans och den lokala situationens perspektiv. Det visar också på nödvändigheten av en förändrad och förtydligad lagstiftning gällande skydds jakt i anslutning till rovdjursangrepp.

Det har också hävdats att avsaknad av jakt på varg leder till att vargen förlorar sitt naturligt skygga beteende gentemot människan och då börjar stryka omkring i mänsklig bebyggelse. Det bör därför finnas möjlighet att skjuta rovdjur som vållar problem för ägare av tamdjur. Det är oacceptabelt att ha en lagstiftning som tvingar djurägare att överksamt stå och se hur exempelvis varg, björn eller lo river deras tamboskap.

En långsiktig hållbar rovdjurspolitik måste utformas i samråd med den berörda landsbygdsbefolkningen. Människors möjligheter att bo och verka i landsbygden får inte äventyras. Därför anser vi att det är angeläget att utforma utökade befogenheter samt medge jakt för att förebygga skador eller andra olägenheter för de människor som bor i glesbygdsområden där rovdjur är ett hot både mot människor och mot tamdjur.

Vi är medvetna om att det är ett komplicerat lagstiftningsarbete där både hänsyn tas till rovdjurspolitiken samt reglernas legitimitet hos dem som bor i rovdjurstäta områden och till rättssäkerheten. Det ankommer på regeringen att återkomma med ett nytt lagförslag och förtydligande i jaktförordningen som innebär att det blir tillåtet att döda ett rovdjur som tagit sig in på inhägnat område om det kan anses som sannolikt att rovdjuret befinner sig där för att angripa tamdjuret och det inte går att avvärja angreppet genom att skrämman rovdjuret. Rätten att döda rovdjuret bör gälla var och en, inte bara fastighetsägaren.

I den svenska opinionen finns ett stöd för att Sverige ska ha livskraftiga rovdjursstammar och vi delar den uppfattningen. Samtidigt orsakar rovdjuren lokalt omfattande skador och olägenheter inom områden där rovdjurstätheten är hög. Tamdjursägare känner oro för sina djur såväl som osäkerhet kring under vilka omständigheter det är tillåtet att skjuta varg, björn eller lo i nödvärn. Regelverket kring skydds jakt är idag svårtolkat och vi föreslår därför en förändring. Vi anser att det är dags att tillåta skydds jakt på rovdjur inom ett avstånd av 200 meter från bostaden och inom inhägnad betesmark där tamdjur betar.

Stockholm den 27 september 2005

Ragnwi Marcelind (kd)

Hans Backman (fp)